

13. nov. 1973

FAKTA

Dato:

13. nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 49-59

hvad j, and gfr, beslutter
at ville gøre, hvilket krav
j, and stiller op overfor mig
Så så endes i det ved
den kendsgerning at j, er
som j, er - j, kan ikke
andre den realitet.
Det er end ikke et spørgs-
-mål om at acceptere eller
ej - det er sådan.

Paris

9-11-73.

"Do you only take
the position of doing
nothing, and things will
of themselves become
transformed"
John Cage.

Paris.

13-11-73.

Måske har j, læst
mig fast i "R+B" ideen.
Måske j, er blik i de "R+B"
noter bøger gennem årene er
det de samme spørgsmål
der behandles om og om igen.
Variationsproblem - repetitions-
-problem - til betydningen til
materiekunst og den abstrakte
stil. Med læst fast mener j, at
der efterhånden er svært for
mig at se andre løsninger
end an "R+B" på det problem
som jo er kerne i det
hule: hvordan j, en kunst
til at fungere der ikke er
baseret på eller afhængig af
en formalisme?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Måske har jeg også overet
et udsping af "R+B"
ideen og mange af dens be-
skendelse stammer fra min
indvise for Barnett Newman,
Ad Reinhardt, og Daniel Bui-
ron og andre, og at ideen
derfor kommer lidt ud hvore
i et spor dannet af an-
et helt andet i tiden og
derfor har vist sig ved at
at være ind på andre spor.
Både hele ideens ydre form-
hæder ligesom helt sikkert en
personlig psykologisk beveg-
grund.
Dagligt rundt forer jeg en
stærk dialog med mig
selv, spiller et spil hvis
brikker, rullende haver f.eks

er Ad Reinhardt, Monte
Robert Filliou - Daniel Buren
Monte Joseph Kosuth - Carl
Andre Monte Malcolm Morley
o.s.v i alle forskellige Monte-
-spil mellem hvad jeg betror
-ner det "rene" og det "urene"
Kunst som kunst - kunst og
liv. Alle disse kunstnere
bringer jeg altså som regel
-son kan for det ene imod
det andet og vice versa.
Han har gjort sig den og det
synes jeg om, men an anden
har gjort det modsatte, hvad
det synes jeg også om, hvad
er rigtigt - hvem har ret?
Det kan ikke være i forhold til
mig, det som udgør min
individuelitet, er der ingen
af dem som har ret.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Det er aldrig faldet mig
ind at for mig er de
alle - rene som i rene ubru-
-gelye som eksempler for
mig - ja er ikke dem og
de er ikke mig.
For mig har disse kunstvær-
den autoritet det giver at
være et navn, ~~men~~ det inter-
-nationale kunstliv og inter-
-nationale kunsthistorikere
- det er folk man regner
med der for regner ja også
med dem. Ja er det store
mål, det s'for ingenting, og
har ikke for nogen autoritet
over for mig selv.
Ja er ja bare mig, som
gør her hjemme og laver

mange på papir og papir i al
privat tid som udsendes i
den danske hjemlige kulturbil-
-dning hvor alle lande
- vi er så det bliver og
- så privat i den for familien.
Herre gud det er ja ingen-
-ting. Hvilket betyder at
i det øjeblik ja var at
begreb i det internationale
- kunstliv og til stadig ved at
- brødte både her og der
- ja tryk og i reproduktion
- så var ja pludselig meget
- så havde ja autoritet.
Det er ja altså ikke, og
der for regner ja ikke med
min egen mening.
Det er en form for sind-
-sage, men så den er det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ville det så ikke være
mutueligt heldet at huse
Kronse kvænsen af den nye
indstilling og helt opbygge
med at beskæftige sig med
Kunst?
Med den indstilling på her
vil det jo aldrig være muligt
"føre til noget" alligevel.
Dilemmaet er oppe at huse
kun lude sig gøre at huse
og så den kronse kvæns for
på kun ikke med et be-
stemt mid for at opbygge
med at huse en interesse
som jo altid har haft, og
stude her.
På den anden side disse
daglige diskussioner med
mid selv, den nye ustandsbare
vo den prøv at komme, og jo

næsten helt sikkert til at holde
ud.
Måske kan det ikke være
anordnes, måske skal det
være sådan?
En gang i mellem har jo ku-
-mor nok til at se det
brække i situationen, se
den for hele form helt
hale den problemløst.
og så den nye opbeholdt for
man det lige indtælle helt
at kræve en hver problema-
-tisk overbore og her lige
nogle når man her lige
til det helt uden dybere
form kan - handle helt an-
-sversligt.
Når alt kommer til alt
er det hele jo så selvende
lige oplyst. Her er det jo

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

følger mig klatret inde i
"R+B", den, for op i den
er hoved sagely og produktet
af min anspændelse, ingen
skal gribe mig i at gøre
noget "forkert".
Det er mig meget om at
gøre at overbevise andre
om hvor dybt tænksomme, be-
-gravede, intelligente og my-
-skubende h er - og for
for alt hvor radikal!
Og det kan h bringe "R+B"
til, h ser dem jo alligevel
i anden dachjammen trække
hå skuldrene og sige at nu
er h borte for løst ud
- Soks i den sidste rede-bli
billeder skal det nu være
noget? Min prestige som
opbygger og fremskridtsmand
gælder det om at holde
i live. Endelig ikke sex noget
som anten på den ene eller
anden måde ikke er ink-
-ressant.
"R+B" har disse småtje-
-der, blot med enkelte
huger bli. a den at det sa-
vel og vil blive opfattet
som uanstændigt værdt f. des
a la Albers - der gør jo
ikke. Og personlig er h
-glad; men prestigen - presti-
-gen; For tænke hvis den
ikke blev smækket om
mig. For h mig føle at
h har en eller anden be-
-tydning;
og realiteten har h jo ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nogen som helst betydning,
ingen har det når det
kommer til Strøghol - vi er
alle kun mennesker.
Jeg gør kærede og laver
mine egne helt private
papirjulebøger, jeg skriver
der ene efter det andet
af hæfter som dette jule
med mine små private
problemer, som me liden prosegge
på at lige professionel
kunstner som når jeg skal
med vilke i en film - lave
en bog eller nogle litogra-
-fer, men det er en rolle
jeg påtager mig - for jeg er
ikke, og fejler mig ikke
som professionel - jeg fejler
mig altid ydare privat.
Det er mine helt private
problemer der helt drøjer
sig om. Som me liden påtager
jeg mig også rollen som den
der betyngere sig om kem-
-stens sociale funktion, kom-
-munikations og som funder-
-problemer, men også dette
er kun en rolle, jeg er
splintrende lige glad med
kunstner i forhold til såvel
det som fundermessige som
det sociale, jeg er alene
og udelte kunde i intresser
i mit helt private for-
-hold til kunstner - og
det er for den gode mig et
meget upopulært standpunkt
at have så det opmær

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg godt og sikkert har
alle rolle maskiner.
De ting jeg afstår fra at
lave afstår jeg fra endeløst-
-vænde fordi de enten kun-
-ne afstyre dem selv samt
private huldning eller fordi
de vil kunne strække min
mægt eller endelig fordi
de ikke er i trit med
tidens fremskridt.
Man - man stjuler det
-ligt om kendsgerning, så-
-ledes lader det sig heller-
-ikke gøre fuldstændig at
stjule dem om kendsgerning
Såm mit private forhold
til kunsten er. Dette forhold
er årsagen, såm plet her, til
den situation jeg sidder i

idag, og som en eller anden
indtar eller kender angang her
sagt: man befinder sig lige
netop der hvor man fortjener
at være - jeg er ikke et
begreb i det funktionale
kunstliv netop fordi min
kunstneriske indstilling er
så privat. Jeg formår ikke
at forer mig som "indtan-
-ke" for dette kunstliv netop
fordi den overbevisning
stiller så dybt i mig
at kunsten er privat, og
jeg kan derfor ikke med
min bedste vilje, og med
overbevisning spille rollen
som om det ikke var til-
-fældet.
Min indstilling er egentlig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hell interblommet sagt i
hvad jø laver nu for ingen
andre.
Så følger det en ona-
-nistisk indstilling, man
da onanien jo også har
funktions som min væsent-
-ligste funktion for selv-
-sæl funktionen er det
jo ikke så mærkeligt
hvis min kunst også
bliver en slags onani.
Måske er det her hele
problemet ligger.
Jø er kendt at være ona-
-nist, man er utilfreds
med den form for selv-
-sæl funktion som den
eneste hvorfor jo også
er utilfreds med at min

Kunst er onanistisk - privat.
Derfor synes jø kun godt i
i min funktion, da det ikke
kan blive i i, heldigvis,
med andre kunstners funktion
og mening. Fordi jø har
en stærk drift henimod
en selvriktig for mig selv
privat (og centristisk - onanis-
-tisk) jø.
Måske bliver det stærkt pålideligt
og selv forstået ind i den
kunst jø, man jø har
ikke ~~den~~ det er
det væsentligste punkt.
Hvis jø ja er utilfreds
over ikke at have en
seksuel partner så jø ikke
er onanistisk til onanien,
således er jø også på det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunstneriske område udlyk-
-tig over udelukkende
et fem år privat.
Med andre ord de for
områder bruger mig som
-men - at på en kort
til omni direkte og i
overført betydning for
mig til at føle en iso-
-lation som er frustrerende
for begge områder vedkom-
-mande.
Måske har en episode
som ligner langt tilbage i
tiden en betydning i den
samme hæng. En gang på ad-
-skillede og halv-pornografisk
surrealistisk afværelse -
kom det mig for ure
at nogen havde sagt et

- den mand må bestemt
være onomist.
Dette sinede mig, selvfølgelig
selvom, eller måske med den
følelse det ja var sandt.
Denne episode, hvor ube-
-hyldig den end kan synes,
(men på en måde den er)
så mange år efter)
måske så det en skæbnefuld
-se en angst hos mig for
at man skulle behøve
min kunst udelukkende
fra dette søges punkt som
en privat gang omni, her
gang på her vist mine
arbejder frem på den ene
eller anden måde her.
Jeg tror for en "afsløring"
måske sidder i mig?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Mit Særlige kærebetænkning
og min helse mangler
tilfredsstillende af det, hvor
fjæst til mine forskellige
propositioner og opmærksom-
heds - for en eller an-
den form for kærebetænk-
ning. I det hele.
Nu - har jeg ender hunden
af fundet mig med situa-
tionen og man mest muligt
som kunstnerisk smukt
mig mere og mere, med i
det private - helt konged
mit hel omgivelser - and
er jeg og mærksom på
den man mest muligt
der til det i en så veld-
-som jeg kærebetænkning -
man hvor længe?

En skæbne dag har jeg
måske opfundet mig så
fuldstændig med situationen
at jeg end ikke er op-
mærksom på den - og det
er det - som man måske
er det - min lyst under de
må være for hende at
bringe ud af den ne jorden
- herede isolation?
En begyndelse ville være
af jorden, der jeg, hvis man
ikke accepterede situa-
tionen, man der mest per-
-søge en dybtgående
erklæring af at man
ikke er noget - og man det
er et mål - og man det
helt ud - isikkelig så er

det ju helt inden budget-
-men om man er ordentlig
om ens kunst er privat
for så eksisterer det jo
som følge sig selv
af disse ting ju ikke
mere - derved at acceptere
man ikke situationen,
man op hæver den.

Paris 15-11-73

" — l'œuvre d'art,
l'œuvre littéraire - n'est ni
achevée ni inachevée: elle
est. Ce ~~op~~ qu'elle dit:
C'est exclusivement cela:
qu'elle est — et rien de
plus. En dehors de cela,
elle n'est rien"

Maurice Blanchot.

Paris 16-11-73

"Et toute restriction
du champ de la peinture
à un champ spécifique
de couleur/matériau/espace, est
régressif parce qu'elle restric-
-tifie, par cela même
qu'il bloque, limite, arrête,
le seul lien de la peinture
qui n'est pas peinture
mais Création"

Bon 73

Selvom mit arbejde med
"R+B", ikke kryds-stjerne
malerisk udførelse, men
senere kan det desuden
mellemisk, for det jo mig,
alligevel spørgelinde i